

lem som den Opportunist, han regner sig for at være, vil gaa ind paa at anbefale os her at vedtage en Skatteordning, som paafører de mindre Skatteydere her i København forøgede Byrder. Det er da let at forstaa, at det ærede Medlem maa gaa saa lavmælt og stilfærdigt hen over det som muligt. Noget ganske andet var det i Dag; da var det ærede Medlem jo paa den høje Hest, og jeg glæder mig over, at det var fra den Side, fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, Hovedangrebet førtes mod de 3 Venstregrupper.

Jeg vil altsaa, forinden Forhandlingen slutter, gerne fremsætte dette beskedne Ønske — ja, det er for Resten et stort Ønske, absolut ikke saa beskedent —, at Valgene maa føre det med sig, at vi, naar Valgene ere overstaaede, have en Situation her, hvor vi igen kunne faa en Venstre-regering dannet paa et parlamentarisk Grundlag. Som den Fredens Mand, jeg er indenfor Venstre, vil jeg bidrage mit dertil og mener at være mest i Overensstemmelse med min egen Stilling i saa Henseende, naar jeg agter at undlade at stemme for det Underændringsforslag, der er stillet af det radikale Venstre.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det er det første lille Foraarstegn, den første lille Due med Olieblad, vi have set endnu, og det glæder mig naturligvis at høre en saa fredelig Udtalelse fra et Medlem af Delegationen. Det er mig for øvrigt ikke ubekendt, at der indenfor Delegationsgrupperne er Mænd, som tænke saadan, som det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) har udtrykt sig, og det giver mig Haab om, at den Tid ikke skal være saa fjern, hvor hele Demokratiet skal samles til Kamp for Juni-Grundloven og Demokratiets andre Mærkesager. Det kan nok behøves, at det bliver hele Demokratiet, der samles, naar vi skulle gaa til en virkelig Kamp mod Landstinget.

Det ærede Medlem gik ud fra, at Rigsdagssamlingen slutter i Morgen, selv om det radikale Underændringsforslag blev vedtaget, men dette er en Misforstaaelse. Hvis man her vedtager det Forfatningsforslag, som vil fremgaa af den samlede Vedtagelse, naar det radikale Underændringsforslag er vedtaget, saa staa vi med et Forfatningsforslag, som det er nødvendigt at lade Landstinget udtale sig om, og saa slutter Rigsdagen ikke i Morgen.

Det var disse faktiske Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre.

Borghjerg: Jeg ved ikke — maa jeg sige det til det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) — om det ærede Medlem er i Stand til at tale i samme Tone f. Eks. om et Forslag om Ejendomsskyld, Fradragsregler og saadanne mindre Skattesager som om Danmarks Riges Grundlov. Det ærede Medlem fra Mariager maa have mig undskyldt, men jeg maa afpasse, jeg kan slet ikke andet end afpasse mit Foredrag efter Emnet, om det er mindre eller større; der er ingen Modsigelse deri.

For øvrigt interesserede det ærede Medlems Foredrag mig i lige saa høj Grad, som det interesserede den højtærede Konseilspræsident. Det er det første Tegn paa, hvorledes det gærer ude i Valgkredsene. Jeg tror, det er den første Røst fra et menigt Medlem af Delegationen, i alt Fald af „de 27“, vi have hørt i denne Rigsdagssamling, de have været saa tavse, saa tavse. Man har haft Indtrykket af, at de bogstavelig have faaet Ordre til intet at sige. Kun Førerne have maattet tale, de menige have maattet holde Tand for Tunge. Endelig lige paa Falderebet rejser sig en Mand af „de 27“ og fortæller — for det var i Virkeligheden det, det ærede Medlem fortalte — at alt, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og alt, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) have sagt om, at denne Regering og de Radikale ville styrte Landet i Ulykke, ikke passer. Græder ikke, Børnlille, siger det ærede Medlem fra Mariager, det turde være Løgn altsammen. Nej, hvis denne Regering sejrer, saa gaar det, som Finansministeren sagde i det andet Ting, saa er der ingen, der vil være villigere end „de 27“s Vælgere — mange af dem i alt Fald, de fleste af Vælgerne og maaske af de menige Rigsdagsmænd — til at strømme sammen under Fanerne og sige: Maa vi være med til Kampen for Juni-Grundloven; og Højre vil da lide frygtelige Skuffelser. Jeg vil kun udtale det Haab, at Regeringen vil forstaa at sigte sine Folk og ikke vil tage nogle af dem med, som mere end tilstrækkeligt i deres politiske Liv have vist, at de due ikke til at være med som ligeberettigede i Kampen. Jeg vil haabe, at Regeringen har lært saa meget af Fortidens Kampe. Lad Førerne, som ere kompromitterede, glide ud, men de menige Vælgere, som ikke kunne gøre ved, at de ere bedragne og skuffede, skulle nok komme med. Det ærede Medlem fra Mariagers Tale er et Tegn paa, hvordan der er Tusinder og